

Тернопільщина знову в жалобі: на війні загинув Василь Наконечний з Кременеччини

07.07.2022

Війна забрала ще одного захисника, мешканця села Лідихів Почаївської громади Кременецького району Василя Максимовича Наконечного, водія майстерні регламенту та ремонтної роти 44-ї окремої артилерійської бригади.

«Сумна звістка знову прийшла на Кременеччину. Не стало ще одного нашого захисника Василя Максимовича Наконечного, військовослужбовця ЗСУ, 1964 року народження, із села Лідихів Почаївської громади, мужній Герой, який віддав своє життя за волю та незалежність України.

Ще з кінця лютого Василь Наконечний добровільно пішов боронити Україну від нещадного ворога. Записавшись в лави 44-ої окремої артилерійської бригади він до останнього захищав нашу державу.

Зустрічаємо тіло загиблого Героя:

– о 13:00 8 липня в Кременці “Майдан Волі”. Траурним кортежем проведжатимемо через місто. Прохання жителів та гостей громади вийти до центральної дороги та гідно вшанувати його честь.

– о 14:00 просимо вшанувати та провести в останню дорогу нашого загиблого земляка, та долучитися до траурної процесії в центрі міста Почаїв біля меморіалу Захисників України.

– о 14:30 прощання в хаті Героя села Лідихів та чин поховання у місцевій церкві.

Відкладіть свої справи – проведіть гідно нашого Захисника.

Щиро співчуваємо рідним і розділяємо ваш біль.

Вічна пам’ять і слава Воїну Василю», – оприлюднили у фейсбук-спільноті “Типовий Кременець”.

Вічна пам’ять Герою!

<https://nday.te.ua/ternopilschyna-znovu-v-zhalobi-na-vijni-zahynuv-vasyl-nakonechnyj-z-kremenechchyny/>

Віддав своє життя за незалежність України: у Почаєві просять зустріти тіло полеглого Героя

08.07.2022

Василь Наконечний, військовослужбовець ЗСУ із села Лідихів Почаївської громади віддав своє життя за волю та незалежність України у війні проти російського окупанта.

Про це повідомили в пресслужбі Почаївської міської ради.

Чоловіку було 58 років.

Сьогодні, 8 липня, о 14:00 годині просимо вшанувати та провести в останню дорогу нашого загиблого земляка, та долучитися до траурної процесії в центрі міста Почаїв біля меморіалу захисників України, - йдеться в повідомленні міської ради.

<https://www.tenews.org.ua/post/show/1657268860-viddav-svoe-zhittya-za-nezalezhnist-ukraini-u-pochaevi-prosyat-zustriti-tilo-poleglogo-geroya>

До Кременця привезли тіло загиблого військового Василя Наконечного (фото)

08 липня 2022

Кременеччина в жалобі. У місто привезли загиблого військового Василя Наконечного.

У Кременці, сьогодні, 8 липня, прощаються з Василем Максимовичем Наконечним.

Військовослужбовець ЗСУ, 1964 року народження, із села Лідихів, Почаївської громади, віддав своє життя за волю та незалежність України.

Розділяємо біль та схиляємо голови в глибокій скорботі.

Слава Герою!

<https://ternopoliany.te.ua/zhittya/71784-do-krementsia-pryvezly-tilo-zahybloho-viiskovoho-vasylia-nakonechnoho-foto>

Тернопільщина втратила ще одного свого Героя: жителі громади навколiшки зустріли загиблого воїна

8 Липня 2022р.

58-річний військовослужбовець ЗСУ Василь Максимович Наконечний із села Лідихів Почаївської громади, став Героєм, віддавши своє життя за волю та незалежність України у війні проти російського окупанта.

Сьогодні, 8 липня, біля меморіалу захисникам України у місті Почаїв рідні та жителі громади навколiшки зустріли полеглого Героя. Присутні молитвою вшанували та попрощалися із полеглим військовослужбовцем.

Щирі спіечуття всім хто любив, знав та товаришував із загибим. Вічна пам'ять Герою!

<https://www.gazeta1.com/statti/ternopilshhyna-vtratyla-shhe-odnogo-svogo-geroya-zhyteli-gromady-navkolishky-zustrily-zagyblogu-voyina/>

Мріяв побувати на хрестинах онучки, якої так і не побачив. Прощаються із Василем Наконечним

- 8 липня 2022 р.

Василь у перші дні війни взяв наплічник і пішов добровольцем захищати дітей з онуками. Через кілька днів на війну вирушив його син, теж Василь.

- У березні донька подарувала старшому Василеві онучку Софійку. Дідусь мріяв потрапити на хрестини до онучки, тому малечу довго не хрестили.

Роботяга, Господар і Людина – все з великої літери. Тільки так у Лідихові, що на Кременеччині, згадують Василя Наконечного. Він помер напередодні у госпіталі в Дніпрі від поранень, отриманих під час боїв. 8 липня його провели в останню путь у селі Почаївської громади, до якого він переїхав на початку 80-х, і відтоді воно для нього стало рідним. Там він одружився, там народились його двоє доньок і син та п'ятеро онучат.

Пішов на війну у перші ж дні

— Василь Максимович Наконечний із села Лідихів Почаївської громади, військовослужбовець ЗСУ, став Героєм, віддавши своє життя за волю та незалежність України у війні проти російського окупанта, — повідомили в Почаївській громаді. — 8 липня 2022 року о 14:00 годині вшанують та проведуть в останню дорогу загиблого земляка з центру Почаєва, біля меморіалу Захисників України.

Старший Василь пішов на війну на початку лютого, в перші дні повномасштабного вторгнення в Україну. У березні в нього народилась п'ята внучка Софійка, якої він навіть не встиг побачити, розповіла Алла Зарівняк, староста с. Лідихів.

Василь Максимович Наконечний народився 25 січня 1964 року у с. Дружба Рівненської області. У родині було шестеро дітей: двоє доньок і четверо синів. Ще один брат, Микола, теж в зятях і Лідихові. Один з братів проживав на Харківщині вже давно загинув на Благовіщення. На початку 80-х Василь прийшов в зяті у сусіднє село – Лідихів. Відтоді там і проживав.

— Роботяга, Господар і Людина — це все з великої букви, — згадує староста. Жінка ледь стримує сльози, коли згадує про односельця. — Таких як він зараз мало. Дбав про свою сім'ю, всім забезпечував. Це була надзвичайна людина. Люди в селі його дуже поважали. Він із багатодітної родини, їх у сім'ї було шестеро, всі там такі - щирі й робітні. Це надзвичайно гірка втрата для усіх нас. Царство небесне його душі. Нехай з Богом спочиває. Він наш Герой...

З фронту на похорон батька відпустили сина загиблого — Теж Василя. Батько пішов на фронт у перші дні війни, через днів два туди ж відправили єдиного сина. Разом із дружиною Галиною Василь виростив та виховав ще й двох доньок – Олю та Наталю. Дочекались народження п'яťох онучат. Наймолодша Софійка народилась у березні. І дідусь навіть не встиг побачити крихітку. Найбільшою його мрією було побувати на хрестинах онучки. Тому маляtko довго не охрестили – чекали на приїзд дідуся, розповіла братова Ганна Наконечна.

З великої букви Людина

— То така людина була – з великої букви Людина, — Ганна Наконечна плаче за чоловіковим братом і не може втримати сліз. — Змалечку трудився, був трактористом, далі на шахті в Донецьку працював, по заробіткам і кругом, щоб родину забезпечити і дітям допомогти. Золота людина була. Почалась війна — узяв сумку, пішов в магазин, накупив для родини чимало харчів і всього потрібного. Потім взяв маленького наплічника і каже, мовляв, йду воювати. А діти нехай не йдуть, хай побудуть ще вдома. І щоб сюди ворог не дістався, а внучата народжувались в мирі. А через два дні і син пішов на війну. Та мати бідна — серце розривалось...

Спочатку Василь служив біля Коростеня, поблизу білоруського кордону. Згодом військових перекинули під Запоріжжя. Кілька днів тому родині подзвонили, що Василь у госпіталі в Дніпрі. Що під вечір зробили операцію, над ранок ще одну. Невдовзі рідним повідомили, що Василя не стало...

— Доброї вдачі завжди був наш Василь, любив пошуткувати, — пригадує братова. — Прекрасна людина, ніколи нікого не обділив увагою, всім помагав. Дуже любив своїх дітей та обохнював онучат. Двоє з них, Василевих дітей, з ними живуть – Марта і Сашко. Ще троє, Наталчиних, — у Кременці. Ще одна донька Оля, — незаміжня, у Львові живе і працює перукарем. Він цих дітей обохнював, він ними й онучатами жив.

Син Василь зараз служить поблизу Северодонецька. Чоловіка ненадовго відпустили додому, аби провів батька в останню путь. А родина молить Бога, аби хоч із сином було все гаразд...

Редакція висловлює щирі співчуття дружині, дітям й онучатам, братам, сестрам, всій родині, односельцям, побратимам та всім, хто втратив дорогу людину. Вічна пам'ять, шана і слава тобі, Герою...

<https://te.20minut.ua/Podii/mriyav-pobuvati-na-hrestinah-onuchki-yakoyi-tak-i-ne-pobachiv-proschay-11630836.html>